

קז:

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא

עין משפט
נר מצוה

כח א מ"י פ"ה מהל'
גינה הלכה א סמג
עשין עב טו"ע ח"ת פ"י
ללא ספיק טו:
ג ב ג ד מ"י ס"ג ל"ג ב
טו"ע ע"ש ספיק ח'
נא ה ו מ"י פ"ג מהל'
נזק ממון הלכה טו
סמג עשין טו טו"ע ח"ת
פ"י ח ספיק ד:

לענין רש"י

קרי"ב אורח חיים נקרי"ב
אורח חיים י"ג כ"ה.

מוסף רש"י

הכל בדי שמים.
מחשבת ומחשבת הכלים
לכנס כולם על ידי גזרת
שמים (ע"ז ג) אם כלים
פורעניות על חלקים נזרים
הגלן היא (בחו"ב כ).
חוץ מצנינים פחים. ל"ט
ל"ט פחים. ח"י הלכה על
ידי חוס כמו (ס"ה"ג) ע"ז
שמים היום (ע"ז ב) קור
זוהם שפעמים שאלו
צנינים פחים בדרך עקש.
הנה ויקור פ"י ויטק
בדרך עקש. כ"י בדי הכרי
הלי להסתר מן הל"ט ע"ז
מפרשים ל"ט פחים. קור
זוהם (רמב"ם ב"ב ס"ח).
שיתין רהי"ר הרע"ז ולא
מנו לבב"א דמצפ"א
כ"ד. ש"ס א"י ר"ל ולא
הי"ט לזולת מחי"ת (ב"ב
צ"ב). התקישו רש"י וקשו.
לשון ח"ק. ח"ט המסו.
על"מ וישר דרכו וצני"ה ב
א"י: הכ"ק מ"י ע"י ע"י
מחלה. כמו (שמות ה)
לקיים ק"י. לט"ר קישו
פלתן (רמב"ם ב"ב ס"ח).

תשעין וט' מתו בעין הרע ואחד
יוסף שלח שלטנה בהן עין
מכל השבטים וי"ל שמתו בדרך ארץ
רוצה להמתין היה שולח להם מלאים
הכל פחים חוס דממוכ בריש מס'י
ע"ז (דף ג) וספ ד"ה (הכל) ומיירי
הכל במחשבות הדלים על האדם
לדלו כמדות אמר צ"ל כל הדי (נה)
דף טו: וספ ד"ה (הכל) הכל בידי שמים
חזן מירלח שמים: שיתין רהי"ר
הרו"ב. י"ט מפרשים נקט שיתין
לפי שימי המורף ששים וכן ימי
הקין כדלמך לעיל (דף קו:) ופת
שמרים מלל"ת מן הממה ומן הל"ט א"כ
כן דרך למינקט בכל מקום שיתין
כדלמך בהובל (ב"ק דף צ"ג) שיתין
מכלי מטייה לכח דקל מדריה שמע
מ"י: א ארבע גרמירי דאניגרי
ויזול בהו. פירוש ארבע אמות
שמה מודל לבני אניגרא שדלי"ס
מסס להשקות שדומיהם זול"ל פירוש
מדוד אומ"ס שחוקות ולא מזומלמות
כ"י שיוכלו לעמוד ש"ס כריות ולא
כפי' הקונ"ט דעל הרכ"ה שמעין
מקום ג"ס למושי"ס ספיות לא ממשה
כלל שמרי"ר ריות הכרה שלח יפלו
במים אלא כלל מדידה ימנו שיהא
(ס) ויכרת וגרלה לעינים:

בתרי עברי נהרא קיצו. פ"י
ענפי אילנות היער קולו
גמרי"רן הלטות מתפיהם לגד היער
שלח יפלו במים (לוא"ת דלמרי"רן
בסוף פרק המוכר פירות (ב"ב דף
ט"ז) וספ ד"ה (ומה) אמה בית השלחין
א"י מוכר לך נתן לו ב' אמות לחוכה
אמה מכלן ואמה מכלן לאגפיה וי"ל
דהס"ס מיירי כאלמה המים שהיא לאדם
אחד שהוא עושה מרין מן שדהו
להשקות ממנה ואין לרין לאגפיה רק
אמה מכלן ואמה מכלן והכל אניגרא
הוא יאור גדול להשקות כל אומ"ס
בקה"ה לך לרין ארבע אמות לאגפיה
מדע דהס"ס זורעים אומ"ן אמות
ונוטעין ש"ס אילנות כדלמך הס"ס
אכל הכל א"ן וזרעים ונוטעין כלל
על הכל העס הלוע"ס ש"ס להשקות
שדומיהם וה"ה דקלמך דלנה"ה ל"כ"ע
לאו משום דלניגרא ליהו כולו
לדום אחד אלא אינו ד"כ"ע אלא
לאומ"ס המשקין שדומיהם לנד אי
נמי ארבע אמות דהכל הי"ט ב' אמות
של חוכה ואמה מכלן ואמה מכלן:
ליקון

בהו דאנדרא לא תמשחנהו כלל רב יהודה למעמיה דאמר רב יהודה ארבע
אמות דאניגרא לבני אניגרא דאנדרא ידכולי עלמא ימכרו רבי אמי מלא
כתפי נגדי בתרי עברי נהרא קיצו רב נתן בר הושעיא ק"ן שיתסר אמתא
אתו עליה בני משרוניא דפנוהו הוא סבר כרשות הרבים ולא היא התם
בעינן כולי האי הכא ימשום אמתוחי אשליהן הוא כמלא כתפי נגדי
סגי רבה בר רב הונא הוה ליה ההוא אבא אגורא דנהרא אמרו ליה
ניקון מר אמר ליה קיצו עילאי ותתאי והדר ניקון אנא הכי עבד
הכי והכתוב התקישו וקשו וואמר ריש לקיש קשוט עצמך ואחר
ק"ן קשוט אחרים התם אבא דבי פרוק רופילא הוה ואמר אי קייצו
קייצאו ואי לא קייצו אמאי איקון דאי ממתחי ליה אשלייהו מסתגי ליה
ואי

עס העיר והיער היה שלהן; דפנוהו. הלכות; אשליהן. חבלין שלהן; אבא. יער; ניקיילו עילאי וספאי. מי שיש להן
יער על הנהר אכלי למעלה הימני ולמטה הימני הילוך דרך המים; פסס דבי פרוק רופילא סוה. אותן מלמטה ושלמעלה לא
של ישראל אלא שיוכל לקנות אותן יער של בית פרוק פתח פרסיים היה יודע הוא שלא יקולו ומה מועיל קליפה שלי; לא
ממחיי אשלייהו מסתגי ליה. אם יוכלו למחוא חלסם ולגל ממסע למסע או מכפר

לא קשיא. דרב אלרכי. שורא וריסקא. חומה ורמוקת גדר של
לגרים כמו (ואי"כ ב) חיל ומומה: כל חלי. דבר שכל החלואים תלוין
בו וזו העין עין רעה: עבד מה דעבד. יודע היה ללחו"ש על
הקצרות ולהסין על כל קצר וקצר בלח"ו מיתה מת אם מת
בזמנו אם בעין רעה(י): הכל כרוח.

כל החלואים ומזלזות מיתה על נשיבת
הכרוח בלח"ו הכל לפי השעה והאל"ס
יש לך אדם שרוח פלוני קשה לו
ובשעה פלוני: והאיכא הרוגי מלכות.
הרוגי מרכ"ב: אי לאו זיקא. שנתכם
במכה: עבדי סמ"ח וחי. ס"ס המחבר
בשר חמוסה וכן העשבים הוא
כדלמך בהמוכר את הספינה (ב"ב דף
עד:): זני"ס פסי"ס. קור הנופת.
ולאו היינו רוח דקלמך שמואל דשמואל
זיקא בלא זני"ה נמי מוקף: זו מרה.
שהמרידה שנה גדולה ונובעת
ומתפשטת בגדין ובעצמות: וכולן
פ"ס כמלא מבעל"ן. כדליף לקמן
מקראי: וקיסון של מ"ס. למי שאין
לו יין: וויקין. היינו רוח דלמך
שמואל: מחי"ס פסי. שדעמו
מיושבת עליו לפי שאינו מנטער
בעיניו: וזוכ"ס ב"ן. אם יש לו דין
ע"ס חכירו דעמו מיושבת ישיב
דכ"ו צ"ב"ד להטעים: ללמוד וללמד.
מחמת ישוב הדעת: ודכ"ו נשמעין.
לכריות שיש לו לז להטעמין: הכל
זיעה וזוהם: נוקק לאסוף. אם בעל
הרהורים הוא ומתוך זלנו טוב בנזק
שאלך קלמ"ה מונע לאשמו ובלאמו
לשוק ורואה נשים אינו מתאוה להן:
כי"ס שכ"ו מעי"ן. מולעים: מול"א
אם הקנאה וא"ס הפג"ר. שכש"ן לבו
טוב עליו הוא טוב לבע"ס: ואמרו
רבנן פס"ס ואכול. בערבי פסמי"ס
(דף ק"ב). בדכ"רס שז"ה (ס) רכי לבניו:
משוא"ס. מודד קרקעות היה בשכ"ר
לקונים ולמוכרים ולאחין ולשותפין
הנז"ן לחוק: כורכמ"ל רישק"א. כרכוס
של גן שקורין קרו"ג אדומי"ל"ע והוא
משוכה שבו"כרמין: ארבע אמות
דאניגרא. אמת המים שהשטיחה
מן הנהר הגדול אל השדות על פני
הבקה"ה כולה ומניחין בעלי כל שדה
ושדה מלרוע את אגפיה רוח"ס ארבע
אמות שלח מתקלקל שפתה ומודדין
אומ"ס כולם בידה ומניינים אותם שלא
יחשו מן הסיון ולחין: זולו כפ"ן.
אל מדקדק בהן להרמין: לא
סמסמ"ו כלל. אלא באומ"ד הדעת
תיחתו כדי שיהו ניכרים לעינים
ש"ן שלימות ורעות: לבני אניגרא.
אינו מויק אלא יחידים ויש כ"ן
למחול: ל"כ"ע. ומל"ן מחיל: מלי
כספי נגדי כפרי עברי נהרא קולו.
המו"ל יער או אילנות נטועין על
שפת הנהר יקון בריות מלא כסף
מושי"ס חבל הספינה והן מטיין עכ"מ
באלכסון והולכין כהן משופעין לזד
היבשה שלח ממס"ס הספינה למים
וכל כמות הרין להלו"ס דינס לקון
ובשני עברי הנהר שפעמים שהילוכן
מכלן ופעמים שהילוכן מכלן: ק"ן
שיס"ס אמה"א. (ס) כמות דרך רה"י
דמתן בנכ"ה כתר"ל (דף ט"ז) דרך
רה"י"ר ש"ס עשרה אמה: בני משרוניא.

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה ק"ן
חסר"ס אמתא ברוכה
ס"ד: ואח"כ מ"ה בני
משרוניא ואח"כ ד"ה
דפניהו הלכות ואח"כ
מ"ה בר"ה המתן ו"י
ואח"כ ד"ה אשליהן:
(ב) חוס' ד"ה ארבע ו"י
שה"ה ניכ"ר מ"ל"ל וזאת
ה"ה מתקן ודאי"ס ע"ס ד"ה
כת"ר:

מסורת הש"ס

(א) [ג] הערוך סתמך וכן
ג"י הכרשים ב"ב פ"ד: ד"ה
סתמך. (ב) ו"י חוס'
מנויים ל' ד"ה הכל ובג"כ
קמ"ד: ד"ה ח"ך וצ"ו
ג: ד"ה סתמך. (ג) ע"ז
ג: כ"כ קמ"ד: מחוס"ת
ג: ותי"ש. (ד) זיק"ב צ"ג:
(ו) ותי"ש. (ז) ג"כ ח"י וע"ש
ה"ל. (ח) וספ"ס ק"ב. ב"ן
(ט) ג"כ ח"י: ס: סתמך
י. י. י. י. (ט) ובערוך ע"ך
עבד כ"י פ"י עבד מ"י
דעבד ע"י שאל"ה חוס' ו"י
נטע אילנות כ"י פ"י
(ט) אש"ה ר' מקל"ה לבני
ל"ל. (י) דלמ"ח כרמ"ס
דף כ"ב. (יא) זה הדבור הדבור
המתחיל בתי"ר ח"י: הכל
ד"ה. מ"ה"ס. (ל) קוש"א
ואת זיק"א אל"ל ל"ר גרמירי
דלמ"ח מה"ס.

תורה אור השלם

1 והס"ר ה"ס סוף כל ח"י
ובל מר"ד מר"ד ח"ד ח"ד ח"ד
אשר יודעת לא ישיקם
קר ונתתם ככל שאני:
בר"ס טו
2 ע"ס פ"ד ב"ך ע"ש
שו"ת נפשו ו"ד ח"ד ח"ד
פ"י כל ה
3 לא ירעבו ולא יצמאו
ולא יכ"ס ש"ך ו"ש פ"י
מ"ה ח"ס יתג"ס וע"ל
מבועי מים יתג"ס:
ישעיהו מ"י
4 ובע"כ"ס א"ח
אלהי"ם ובר"ך א"ח ח"ך
זאת מימ"ך והס"ר
מוחל"ה מק"ב:
סמות כ"ג כ"ה
5 התקישו וקשו רה"י
לא נכ"ס: צני"ה ב"א